

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Verőci, Ormai és Társa Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Verőci Judit ügyvéd) által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Karas Monika ügyvéd (címe) által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2009. január 22. napján kelt, 19.P.26.891/2008/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.000 (tizenkettőezer) forint fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes sajtó-helyreigazítás iránti kérelmét, majd annak nem teljesítését követően a keresetét a 2008. június 6-i „...” összeállítás, illetve az abban rögzített valótlan állítások miatt terjesztette elő.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, előadva, hogy a riportműsorban valós tényeket mutattak be és a felperes gazdasági érdekeltsége közvetett kapcsolatain keresztül igazolhatók.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatását követően ítéletével kötelezte az alperest, hogy az általa szolgáltatott ... „...” című adásában az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül tegye közzé az alábbi közleményt: „Helyreigazítás: 2008. június 6-i adásunkban a „...” összeállításban azt a valós tény, hogy a ... érdekeltségi körébe tartozó 2005-2006-ban néhány hónapig tagja volt a ...-nek, amelynek pedig később tagjává vált ..., az ... többségi tulajdonosához, ... személyéhez kapcsolható, abban a hamis színben tüntettük fel, hogy ... segítséget

nyújtott volna az ...-nek. ... ezen cég működéséhez nincs köze, vele kapcsolatban nem áll. Valótlanul állítottuk, hogy az közreműködésével jutott volna hitelhez vagy állami garanciához".

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 forint perköltséget, illetve a Magyar Államnak külön felhívásra 21.000 forint kereseti illetéket.

Az ítélet indokolásában ismertette az Alkotmány és a perbeli jogvitában irányadó sajtóról szóló 1986. évi II. törvény rendelkezéseit, a Ptk. 79. § (1) bekezdését, továbbá a Legfelsőbb Bíróság PK 12., 13. és 15. számú állásfoglalásaiban írtakat, valamint az Alkotmánybíróság 30/1992.(V. 26.) számú és a 36/1994.(VI. 24.) számú határozatait.

A segítségnyújtásra vonatkozó közlés körében kifejtette, hogy az az alperesi hivatkozás, miszerint a felperesi érdekeltségébe tartozó cég korábban egy másik gazdasági társaságnak volt a tagja, amelyben egy olyan személy került tulajdonosi pozícióba, aki személyes kapcsolatokat is ápolt az ... ügyvezetőjével, nem alkalmas annak igazolására, hogy a felperes segítséget nyújtott volna ennek a gazdasági társaságnak, így a való tények alperes általi egymás mellé helyezése hamis látszatot keltett.

Abban a körben, hogy az ... a felperes közreműködésével jutott volna hitelhez, illetve ehhez kapcsolódó állami garanciához, az alperes semmiféle bizonyítást nem ajánlott fel és olyan konkrét adat, tény, körülmény, amely a felperes szerepére utalt volna nem merült fel, így az elsőfokú bíróság a helyreigazítást elrendelte.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést.

Ismertette a „...” műsorészletét és kifejtette, hogy a felperes felkérést kapott az ... ügyvezetőjétől arra, hogy segítséget nyújtson az egyik tulajdonos kiválását követő nehéz helyzetben. Köztudomású tényként hivatkozott arra, hogy a különböző gazdasági társaságokban viselt tisztségén, illetve érdekeltségein keresztül informális úton zajlottak a különböző „eseménysorok”. Jelen esetben az ... állami garanciával biztosított kirívóan magas összegű 5,2 milliárdos hitelhez jutott.

A cégiratok azt is tartalmazzák, hogy a ... tulajdonrészét a felperes annak a ... értékesítette, aki az ...-nek is tagja. Ezen a kapcsolat igazolást nyert, amit alátámaszt ..., a felperes által indított sajtó-helyreigazítás iránti perben tett vallomása is.

A személyes és gazdasági viszony alapján, a logika szabályainak megtartása mellett kijelenthető, hogy a felperesnek nyilvánvalóan szerepe lehetett abban, hogy az ... részére állami garanciával hitelt biztosítottak. Megjegyezte azt is, hogy a műsorban egy általános segítségnyújtásra utaltak, amely a személyes kapcsolatok ismeretében bizonyítottan tekinthető.

Mindezek alapján kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a tényállást helyesen és kimerítően feltárta és abból megfelelő jogi következtetést vont le.

Álláspontja szerint nem bizonyította az alperes azt, hogy az ... ügyvezetője a cég támogatására vette rá. Erre vonatkozóan az alperes nem csatolt és nem ajánlott fel bizonyítékot és megjegyezte azt is, hogy ... személyesen nem is ismeri. Megítélése szerint olyan következtetések, mint amit a ... és a ..., valamint az ... közti kapcsolat vonatkozásában rögzített az alperes, nem vonható le és a hitelgaranciával összefüggő tevékenységére sem merült fel adat. Ezen túl amennyiben ... olyan régi barátságot ápolna, amely kiterjed a gazdasági tárgyú megbeszéléseken történő jelenlétre is, az sem bizonyítaná azt, hogy segítséget nyújtott az ... Kft.-nek akár a cég megmentése érdekében, akár abban, hogy állami garanciával biztosított hitelhez jusson. Sérelmezte azt is, hogy ezt a bizonyítékot, illetve hivatkozást az alperes a megismételt eljárás során terjesztette elő, holott arra már a korábbi elsőfokú eljárás során is sor kerülhetett volna.

Változatlanul állította, hogy nem ismeri az ... ügyvezetőjét, nem kértek és nem kaptak segítséget ezen cég megmentéséhez, nem járt közben azért, hogy ez a cég állami garanciát kapjon bármilyen hitelre. Ilyen bizonyítékot egyébként az alperes sem terjesztett elő.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Ptk. 79. § (1) bekezdése értelmében, ha valakiről folyóirat (időszaki lap) valótlan tényt közöl vagy híresztel, illetőleg való tényeket hamis színben tüntet fel - a törvényben biztosított egyéb igényeken kívül - követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények (helyreigazítás).

A sajtóról szóló 1986. évi II. törvény (Stv.) 2. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a sajtó feladata a hiteles, pontos és gyors tájékoztatás. A 3. § (1) bekezdése kimondja, hogy a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével.

Jelen eljárás speciális szabályai közé tartozik a PK 14. számú állásfoglalás, amely alapján a sajtóközlemény kifogásolt tényállításának valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani abban az esetben is, ha közli más személy tényállítását, nyilatkozatát, vagy átveszi más szerv (sajtószerv) közleményét.

Ez azt jelenti, hogy az alperesnek hitelt érdemlően egyrészt azt kellett alátámasztania okirati vagy egyéb bizonyítékokkal, hogy a felperes kapcsolatain keresztül segítséget nyújtott az ...-nek és azt, hogy az ő közreműködésével jutott hitelhez, illetve állami garanciához.

Az alperes által hivatkozott gazdasági összefonódás, személyi ismeretség önmagában nem alkalmas a közöltek valóságtartalmának igazolására, okirati vagy egyéb bizonyítékot pedig az alperes állításai alátámasztására nem csatolt.

Az, hogy a felperes érdekeltségi körébe tartozó gazdasági társaság résztulajdonosa volt az ...-birodalom egyik cégében, nem bizonyíték a „segítségnyújtásra” és a

gazdasági, személyi kapcsolat, összeköttetés azt sem igazolja, hogy a felperesnek szerepe volt a nagyösszegű, állami garanciával biztosított hitelhez.

Az alperes „logika szabályaira” alapított feltételezése a közöltek alátámasztására nem fogadható el.

Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor helyreigazításra kötelezte az alperest, ezért a Fővárosi Ítélőtábla a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét, annak indokai alapján.

A fellebbezési eljárásban felmerült költségről a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 81. § (1) bekezdése szerint határozott, melynek során figyelemmel volt a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ában foglaltakra.

Budapest, 2009. május 14.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő